

Sygn. akt VIII Gz 229/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Woźniak

Sędziowie: SO Patrycja Baranowska (sprawozdawca)

SO Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko I. K.

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum

w S. z dnia 20 marca 2017 roku, sygn. akt X GNc 482/17

postanawia:

I. oddalić zażalenie;

II. zasądzić od pozwanej na rzecz powódki kwotę 900,00 zł (dziewięćset złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Patrycja Baranowska SSO Agnieszka Woźniak SSO Anna Górnik

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 marca 2017 roku Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie udzielił zabezpieczenia roszczenia powódki A. K. przeciwko pozwanej I. K. o zapłatę kwoty 14.142,25 zł poprzez zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego pozwanej w Banku (...) S.A. ((...)) o numerze (...) do kwoty 14.142,25 zł do czasu uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie Sąd powołał stanowisko powódki zawarte w uzasadnieniu pozwu, z którego wynika, że powódka wykonała na rzecz pozwanej usługi przewozów towarów, za które pozwana- mimo wezwań do zapłaty nie zapłaciła. Ponadto powódka wskazała, że według jej informacji pozwana nie reguluje wierzytelności wobec innych kontrahentów w łącznej kwocie 8.522,81 euro.

Odnosząc się do przesłanek udzielenia zabezpieczenia Sąd przyjął, że zostały one uprawdopodobnione. Sąd wskazał, że roszczenie powódki znajduje podstawę w załączonym do pozwu materiale dowodowym w postaci treści zawartych zleceń przewozu oraz dokumentach świadczących o wykonaniu zleconych usług. Zdaniem Sądu roszczenie powódki na gruncie zaprezentowanego materiału jawi się jako wiarygodne.

Zdaniem Sądu powódka uprawdopodobniła również interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. W świetle przedstawionego przez powódkę wykazu wiarygodności zgłaszanych wobec pozwanej istnieje prawdopodobieństwo, że nie reguluje ona na bieżąco swoich zobowiązań. Oznaczać to może, że przyczyną braku płatności na rzecz powódki jest jej sytuacja majątkowa. Sąd uznał więc, że brak zabezpieczenia mógłby uniemożliwić lub poważnie utrudnić wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana. Pozwana zarzuciła postanowieniu błędne ustalenie stanu faktycznego w szczególności poprzez błędne ustalenie, iż powódka uprawdopodobniła roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Żaląca się wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Pozwana wskazała, że z treści zleceń transportowych wynika, iż strony umówiły się, iż będą rozliczały się w walucie euro. Pozwana powołała art. 358 k.c. i wskazała, że gdy przedmiotem zobowiązania, zgodnie z umową stron, będzie suma pieniężna wyrażona w walucie obcej, dłużnikowi przysługuje upoważnienie przemienne umożliwiające mu spełnienie roszczenia bądź w walucie polskiej bądź w obcej. W związku z tym wierzyciel nie może domagać się w takim przypadku spełnienia świadczenia w walucie polskiej.

Poza tym pozwana wskazała, że powódka dla wykazania interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia przedstawiła wydruk z systemu transinkasso. W systemie tym znajdują się wpisy dotyczące należności spornych między stronami, a nie należności prawomocnie zasądzonych. Prawdopodobieństwo, że powódka nie płaci jednemu z kontrahentów nie oznacza, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub utrudni wykonanie wyroku w sprawie.

Pozwana podniosła, że prowadzi ustabilizowaną działalność gospodarczą od dziesięciu lat, nie ukrywa się z majątkiem i oczekuje rozstrzygnięcia sporu przez sąd. Zajęcie rachunku bankowego w poważny sposób utrudnia jej prowadzenie działalności gospodarczej.

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Zdaniem powódki wniesione zażalenie zmierza do merytorycznego rozpoznania sporu już na wstępnym etapie postępowania, bez doręczenia powódcie sprzeciwu od nakazu zapłaty. W ocenie powódki pozwana pominęła, że na tym etapie postępowania żądania i wnioski wymagają uprawdopodobnienia a nie udowodnienia.

W ocenie powódki jej roszczenie zostało w wystarczający sposób uwiarygodnione, jak również powódka uprawdopodobniła interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Powódka wskazała, że przeciwko pozwanej toczą się sprawy o zapłatę i przywołała sygnatury spraw.

W piśmie procesowym z dnia 5 czerwca 2017 roku powódka zmieniła żądanie pozwu domagając się zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki kwoty 3.271,80 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot wyrażonych w walucie euro.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd pierwszej instancji, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i trafnie określił ich konsekwencje prawne. Prawidłowo Sąd przyjął, że powódka uprawdopodobniła zarówno roszczenie jak i interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Zgodnie z treścią art. 730¹ § 1 k.p.c., udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Wedle natomiast art. 730¹

§ 2 k.p.c., interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Co do zasady roszczenie można uznać za uprawdopodobnione, gdy bez szczegółowej analizy wszystkich aspektów faktycznych i prawnych sprawy można na pierwszy rzut oka stwierdzić, że przysługuje ono wnioskodawcy - w świetle przytoczonych przez niego twierdzeń faktycznych, potwierdzonych przedstawionymi dowodami bądź innymi środkami. Uprawdopodobnienie dotyczy zarówno podstaw faktycznych roszczenia, jak i jego podstawy prawnej – dochodzone roszczenie musi więc *prima facie* znajdować podstawę normatywną. Podkreślić również należy, że zgodnie z art. 243 k.p.c., zachowanie szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym nie jest konieczne, ilekroć ustawa przewiduje uprawdopodobnienie zamiast dowodu. W postępowaniu zabezpieczającym panuje więc złagodzony rygor dowodowy - uprawdopodobnienie roszczenia nie może być zrównywane z jego udowodnieniem. Nie jest więc tak, że dla udzielenia zabezpieczenia roszczenie ma być uzasadnione w sposób oczywisty, a tym bardziej, że ma być wykazane. Postępowanie zabezpieczające nie jest przy tym miejscem na roztrząsanie podstaw samego roszczenia – co do zasady zaś sąd w postępowaniu tym nie prowadzi postępowania dowodowego, lecz na podstawie zgromadzonych w aktach materiałów ocenia, czy roszczenie jest na tyle prawdopodobne, że należy zabezpieczyć przyszłe wykonanie mogącego ewentualnie zapaść orzeczenia korzystnego dla powoda.

Poza tym, przy ocenie, czy roszczenie jest wiarygodne, sąd powinien uwzględnić w całości znajdujący się w aktach sprawy materiał, a więc również przedstawiony przez pozwanego (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 1961 r., IV CZ 54/61). Tym samym, na obecnym etapie postępowania na ocenę stopnia wiarygodności roszczenia powódki mogą mieć wpływ nie tylko twierdzenia zawarte w pozwie, odpowiedzi na pozew, w odpowiedzi na zażalenie, ale również stanowisko powódki zawarte w piśmie zmieniającym powództwo. Wniesienie tego pisma podważyło argumentację pozwanej zawartą w zażaleniu, co do braku uprawdopodobnienia roszczenia z uwagi na dochodzenie roszczenia w walucie polskiej, podczas gdy umowa stron przewidywała spełnienie świadczenia w obcej walucie.

Sąd rozpoznający zażalenie, analizując przedstawiony dotychczas materiał procesowy miał więc podstawę do przyjęcia, że materiał ten uprawdopodobnia istnienie roszczenia i to zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

Sąd Okręgowy nie znalazł również podstaw do zakwestionowania stanowiska Sądu Rejonowego, że została spełniona druga przesłanka udzielenia zabezpieczenia, a mianowicie interes prawny po stronie powódki. Podkreślenia wymaga fakt, iż interes prawny wiąże się z funkcją konserwacyjną postępowania zabezpieczającego i służy ochronie osoby dochodzącej swych roszczeń, gwarantując jej możliwość zaspokojenia ich w trybie egzekucyjnym. Wyczerpujące wywody zawarte w uzasadnieniu postanowienia przemawiają za uznaniem, że sytuacja majątkowa, w której znalazła się pozwana budzi u powódki uzasadnione obawy, co do możliwości uzyskania zaspokojenia w wyniku egzekucji przyszłego orzeczenia. W przypadku roszczeń o świadczenia pieniężne obawa co do egzekucyjnego wykonania przyszłego orzeczenia może wynikać z faktu, że podmiot nie posiada dostatecznego majątku, grozi mu niewypłacalność, czy też nieracjonalnie obchodzi się z majątkiem, bądź posiada zadłużenie wobec innych podmiotów.

Z przyczyn wyżej opisanych Sąd Okręgowy uznając zażalenie powódki za nieuzasadnione, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak sentencji.

Pozwana przegrała sprawę w postępowaniu zażaleniowym zatem zobowiązana jest do zwrotu powódce celowych kosztów odnoszących się do wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w postaci kosztów zastępstwa procesowego. Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego zapadło przy zastosowaniu przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) w zw. z § 2 pkt 5 w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku (Dz.U. z 2016 r. poz. 1667).

SSO Patrycja Baranowska SSO Agnieszka Woźniak SSO Anna Górnik

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)